

var 3 Medlemmer fra Jylland, medens Resten, 7 Medlemmer, var fra Øerne, og saa var det endda kun ved et Tilfælde, at Jylland havde faaet 3. Den kunde ellers kun faa 1. Tilsyneladende ser denne Anke jo berettiget ud, men ved at høre den højtærede Landbrugsminister maa jeg indrømme ham, at naar Kommissionen skulde vælges paa den Maade, som den er bleven valgt paa, nemlig gennem Fællesforeningerne, er det en Tilfældighed, at Jylland har faaet for lidt, og saa kan der ikke bebrejdes den højtærede Landbrugsminister noget i saa Henseende. Der er derimod en anden Bebrejdelse, som jeg tykkes man kunde rette mod den højtærede Landbrugsminister. Ved at se paa denne Kommissions Sammensætning viser det sig, at den bestaar af en Greve, 4 Godsejere, en Oberstløjtnant, en Overretssagfører — det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Høegh-Guldberg) — en Landbrugsskoleforstander, en større Forpagter og saa en Bonde, nemlig det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds (Blem). For de 8 Medlemmers Vedkommende har den højtærede Minister intet Ansvar, da de ere valgte af Fællesforeningerne. At disse, naar de skulle vælge — og det har jeg ikke noget imod — vælge Godsejere, Oberstløjtnanter og den Slags Folk, det falder jo paa dem selv. Det er jo fremdeles saadan, at vore landøkonomiske Fællesforeninger helst skulle have en saadan Mand som Topfigur, og saa er det jo, naar de skulle vælge ved en saadan Lejlighed som denne, ikke saa nemt at undgaa denne Topfigur. Dermed skal jeg slet ikke sige noget til Forkløjnelse af disse Mænds Dygtighed, jeg tvivler ikke om, at det er udmærket dygtige Mænd alle. Men paa den anden Side frygter jeg dog noget for, at det kunde hælde, at disse Folk ved Udarbejdelsen af Kommissionsbetænkningen og i det hele ved Overvejselsen af disse Forhold kunde komme til vel lidt at tage Hensyn til det mindre Landbrug. Jeg nævnede, at de 8 vare valgte af Foreningerne og 2 af Landbrugsministeren. Han har valgt Formanden — det er en Greve — og saa har han valgt det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds, der jo er Bonde. Jeg vilde ønske, at den højtærede Landbrugsminister vilde have ladet de Følelser, der besjælede ham, da han valgte det ærede Medlem for Bornholms 1ste Valgkreds, lede sig i noget højere Grad, end Tilfældet har været, saa vi havde faaet nogle flere Repræsentanter for det mindre Landbrug ind i Kommissionen. Vi have i

de seneste Dage set, at en svensk Regeringskommission paa 10 Medlemmer har været nede i Roskildeegnen, det var for at se paa Husmandsbrug. Naar det nu viser sig, at Husmændene vinde Anerkendelse i Udlandet hos de fremmede Regeringer, synes jeg nok, at de samme Husmænd kunne vente en Paaskønnelse fra vor egen Regering ved en Lejlighed som denne. Det vilde ikke være af Vejen i dette Tilfælde, om der havde været en Husmand i denne Kommission, for det er jo ogsaa Husmændenes Interesser, der skulle varetages ved en Revision af Loven af 1ste April 1887. Stillingen vil slet ikke blive saa let for det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds. Han staar der som en enkelt Mand som Repræsentant for det mindre Landbrug, de andre repræsentere væsentlig det større, men jeg fortrøster mig til, at det mindre Landbrug har Repræsentanter her i Salen, og at, naar Kommissionens Betænkning kommer herved, det mindre Landbrugs Repræsentanter da ville vide, hvis det behøves, at læse Korrektur paa denne Betænkning.

Saa har jeg til Slut et Spørgsmaal til den højtærede Finansminister. Paa et Spørgsmaal fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (A. Nielsen) om Toldkommissionens Sammensætning udtalte den højtærede Minister forleden, at naar denne Toldkommission var kommen til at bestaa udelukkende af Beskyttelsesmænd, var det væsentlig, fordi, hvis han havde sat Frihandelsmænd ind i denne Kommission, vilde Tiden være bleven spildt med unyttige Diskussioner mellem de to Grupper, og de vare aldrig komne til et Resultat. „Saaledes“, sagde den højtærede Finansminister, „som Kommissionen er sammensat, vil det Indlæg, der en Gang kommer frem, blive en ensidig Udtalelse, derom tvivler jeg ikke, men det er heller ikke det, det kommer an paa. Det, det kommer an paa, er, hvorledes Kommissionens Medlemmer, som ere Beskyttelsesmænd, ere i Stand til at kunne begrunde deres Mening“. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, som med saa stor Beredvillighed har nedsat en Kommission af Beskyttelsesmænd, jeg vil spørge ham, som dog ikke kan være blind for, at det store Flertal af de danske Landbrugere ikke ere Beskyttelsesmænd, om han med lige saa stor Beredvillighed vil nedsætte en Kommission af Ikke-Beskyttelsesmænd, hvis det kræves; for naar vi paa den Maade faa to Kommissioner, der arbejde hver for sig, løbes den Risiko jo ikke, at de ryge i